

VZDRŽEVANJE IN SANACIJA
DIMNIKOV

Nepogrešljivi del vsake kurilne naprave

Iz strehe štrleči dimnik ima v bajki vlogo vstopne točke - skozenj se spusti Božiček in pridnim otrokom prinese darila. V realnem življenju je osnovni gradbeni element v stavbah ter nepogrešljiv del vsake kurilne naprave.

ROTO

DESNO Ko se na dimniku pojavijo razpoke, skozi katere v bivalni prostor uhajajo dimni plini, je treba dimnik nemudoma obnoviti.

DESNO SPODAJ Dimnik in dimovodne napeljave je treba redno vzdrževati. Če kurimo na trdno gorivo, naj bi jih dimnikar očistil najmanj dvakrat v kurilni sezoni.

JASNA MARIN

Poglavitna naloga dimnika je predvsem zanesljivo in varno odvajanje dimnih plinov iz kurišč v atmosfero. Pri pečeh na trdno gorivo (tudi nekaterih izvedbah na plin) pa s svojim vlekem istočasno zagotavlja dovod svežega zraka za zgorevanje. Te naloge mora dimnik brezhibno izpolnjevati v vseh vremenskih razmerah ne glede na letni čas. Kakovosten dimnik je torej predvsem tisti, ki je požarno varen. V njem se lahko ob vžigu razvije izredno visoka temperatura, tudi do 1000 stopinj Celzija. Poleg tega se morebitni požar v stanovanju ne sme prenesti po dimniku v druge etaže, pravi **Sandi Plaskan** iz podjetja Schiedel.

SRCE DIMNIKA JE TULJAVA

Sogovornik dodaja, da je del kakovostnega dimnika zunanji betonski plašč, ki zagotavlja požarno varnost in tudi statično stabilnost konstrukcije. Dimna tuljava je v tem plašču obdana s primerno debelim ovojem iz mineralne toplotne izolacije, da dodatno ščiti konstrukcijo. "Dimna tuljava mora biti plinotesna in obstojna, tako temperaturno kot kemijsko, saj pri zgorevanju goriv nastajajo zdravju škodljivi produkti, ki ne smejo prehajati skozi konstrukcijo dimnika v stanovanje. Dimniški sistem mora biti opremljen z ustreznim certifikatom in mora nositi oznako CE, saj le s temi dokumenti dokazuje, da je bil ustrezno laboratorijsko preizkušen in je požarno varen ter odporen proti kemijskim vplivom pri obratovanju. Kupiti in vgraditi dimnik brez ustreznih dokazil o kakovosti je zelo slaba in tvegana naložba, ki hitro povzroči sive lase lastniku stanovanja," še opozarja Plaskan.

Tuljava je tudi srce dimnika. Je temperaturno in kemijsko najbolj obremenjeni del dimnika. V njej pogosto nastaja kondenzat, ki z nekaterimi produkti zgorevanja tvori kisline, te pa v tuljavi povzročajo korozijo in skrajšujejo življenjsko dobo. Najbolj so proti tem vplivom odporne sodobne keramične cevi. Njihova odlika je, da so vodotesne, zaradi robustnosti dobro prenesejo intenzivno čiščenje, so primerne za uporabo pri pečeh na trdno gorivo, olje ali plin in brez težav prenesejo zelo visoke temperature ter so neobčutljive za kondenzacijo dimnih plinov.

DIMNIKAR POTRKA DVAKRAT NA OGREVALNO SEZONO

Dimnik in dimovodne napeljave je treba redno vzdrževati. Če kurimo na trdno gorivo, naj bi jih dimnikar očistil najmanj dvakrat v kurilni sezoni. "Pri teh kuriščih je lahko nabiranje saj v dimniku zelo intenzivno. Če je tvorba saj premočna, kar pomeni, da zgorevanje v peči ni popolno, nam nezagoreli deli goriva uhajajo v dimovod oz. dimnik. Običajno se na tem mestu tudi pojavi problem, da je regulacija teh kurišč ročna, ljudje pa niso poučeni, kako pravilno kuriti."

Pri plinskih kuriščih je tvorba saj v dimniku redka in ob pravilnem delovanju dimnika tudi več let ni treba očistiti. Kot poudarja Plaskan, so pregledi dimnikarjev kljub vsemu potrebni in po predpi-

REUTER

sih je treba dimnike plinskih kurišč pregledati enkrat letno, enako velja tudi za dimnike kurišč na tekoče gorivo.

Dimnikar se loti dela tako, da pri pregledu ne preveri samo dimnika, ampak celotno kurilno napravo, kamor sodijo kurišče, dimovod in dimnik. Preveri, ali kurilna naprava obratuje v skladu s predpisanimi zahtevami in ali je varna za obratovanje. Možakar v črnem, ki po verovanju prinaša srečo, ob obisku dimnik po potrebi očisti, opravi meritve dimnih plinov in ugotavlja kakovost zgorevanja. Na koncu stranki izda poročilo, v katerem poda svoje mnenje. "To mnenje je za lastnika kurilne naprave nadvse koristno, ker lahko na osnovi ugotovitev poskrbi za ustrezen servis gorilnika peč. Pravilno obratovanje kurišča se najbolj izraža v manjši porabi goriva, se pravi v prihranku denarja," razlaga Sandi Plaskan.

VZDRŽEVANJE POTREBNO ZARADI SAJ

Dimnike je treba vzdrževati zaradi nabiranja saj. Če se te nabirajo intenzivno, se lahko sčasoma tako zmanjša prehodnost tuljave, da moti obratovanje kurilne naprave. Po besedah strokovnjaka je še večja nevarnost vžig saj, ki lahko zaradi izredno visokih temperatur povzročijo ogenj na ostrejši stavbe. Rdeči plameni v dimniku lahko poškodujejo njegovo tuljavo. To pa pomeni sanitarno oporečnost, saj lahko nastale razpoke na dimniku v bivalni prostore prepuščajo škodljive pline, zaradi česar je lahko ogroženo zdravje prebivalcev ...

Z leti se nekateri elementi na dimniku tudi obrabijo. Sem sodijo tesnila na dimniških vratcih, tesnila na spoju dimovodnega priključka na dimnik, kovinski deli pa so podvrženi koroziji in jih je treba zamenjati. Vse takšne primere ob rednem vzdrževanju dimnikar opazi, stranko na to opozori in je zato možna pravočasna zamenjava.

OBIČAJNO DIMNIK OBNOVIMO OB PREHODU NA KURILNO OLJE ALI PLIN

Nadalje sogovornik pojasnjuje, da je treba dimnik porušiti, ko je konstrukcijsko tako dotrajan, da ga z enostavnimi posegi ni več

Težave pri zgorevanju goriva v kurišču lahko nastanejo, če dimnik ni pravilno izbran.

možno popraviti in je ogrožena njegova statična stabilnost. Takšna stopnja dotrajanosti se pojavlja v starejših stavbah s klasično zidanimi dimniki v podstrešnem delu in nad streho, saj so na teh delih dimniki stalno izpostavljeni ekstremnim vremenskim razmeram.

"Kadar se na dimniku pojavijo razpoke, skozi katere v bivalni prostor uhajajo dimni plini, pa je dimnik še možno sanirati, čeprav kurilna naprava ostane ista. Največkrat je dimnike treba obnoviti pri prehodu na ogrevanje s kurilnim oljem ali plinom. Pri sodobnih pečeh je namreč zaradi visokih izkoristkov in posledično nizkih temperatur dimnih plinov poleg požarne varnosti pomembna odpornost dimnika proti morebitni kondenzaciji. Te odpornosti stari zidani dimniki nimajo."

Sanacijo je treba opraviti takoj ob zamenjavi kurilne naprave in ne kasneje, saj lahko začne nastati kondenz raztapljati sajaste oz. katranske obloge dimnika, ki se pojavijo na njegovi zunanosti. Posledica so zelo grdi in mastni rjavi madeži.

Pri obnovi dimnikov moramo biti pozorni na več stvari. Plaskan opozarja, da dimnik saniramo s tuljavo takšnega premera, ki ustreza kurišču. O tem se je dobro posvetovati s strokovnjakom in ne z mojstrom, ki bo saniral dimnik. Ti namreč pogosto obnovijo dimnike s kar najmanj vložena

truda, torej s tuljavo takšnega premera, da jo fizično lahko vstavijo v obstoječi dimnik ne glede na dejstvo, da je lahko takšna tuljava za toplotno moč novega kurišča premajhna. Premer dimne tuljave je namreč odvisen od toplotne moči kurišča, njegove izvedbe, vrste goriva, višine dimnika in še nekaterih drugih parametrov, zato je potrebno predhodno posvetovanje s strokovnjakom.

Posebno pozornost moramo nameniti tudi izboru materiala sanacijske tuljave. "Pločevinaste tuljave za trdno gorivo niso najbolj primerne, ker je odstranjevanje sajastih oblog težavno, tuljava pa se lahko hitro poškoduje, če

se za čiščenje ne uporabljajo posebne plastične ščetke. Poleg tega takšne tuljave niso odporne proti morebitnemu vžigu saj. Pri kuriščih na olje in plin, kjer se redno pojavlja kondenzat, pa je težava drugje. Kondenzat dimnih plinov je namreč kislina, ki povzroča korozijo pločevinastih tuljav, predvsem zvarnih spojev. Ker so kakovostni sanacijski sistemi tehnološko precej trajnejši, je razmislek o nakupu izdelka renomiranega proizvajalca, ki kakovost izkazuje tudi z ustreznim certifikatom, povsem na mestu," strne Sandi Plaskan.

TINA RECEK

IZ NAŠE SKRINJE NASVETOV

MOREBITNE TEŽAVE PRI ZGOREVANJU GORIVA

Težave pri zgorevanju goriva v kurišču lahko nastanejo, če dimnik ni pravilno izbran. Za to so še zlasti občutljiva kurišča na naravni vlek, kjer dimnik s svojim vlekrom ne samo odvaja dimne pline iz kurišča, temveč tudi dovaja svež zrak za zgorevanje. To se dogaja pri pečeh na premog in drva ter atmosferskih plinskih pečeh.

Če je premer dimnika prevelik, se zaradi nekaterih fizikalnih odvisnosti vlek močno zmanjša in gorivo v kurišču prične ugašati. Za ta pojav so sicer razmeroma neobčutljiva kurišča z gorilniki, kjer gorivo in zrak za zgorevanje v pravilnem razmerju napajata gorilnik, posledica pa je precejšnja kondenzacija dimnih plinov. Če pa je premer dimnika premajhen, je posledica onemogočeno popolno odvajanje dimnih plinov iz kurišča in prihaja do zadušitve plamena, pri pečeh na trdno gorivo tudi precej močnega dimljenja v prostor, kar je lahko precej nevarno za zdravje.